

“Κύριε διευθυντά”

Είναι κρίμα που ο Κώστας Σημίτης προσχώρησε στο στρατόπεδο των τουρκοσκεπτικιστών (που ειδικά στη χώρα μας περιλαμβάνει και τους τουρκοφάγους) και τάχθηκε υπέρ της «ειδικής σχέσης» και όχι υπέρ της πλήρους ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ με το επιχείρημα ότι η σημερινή «πολιτική τοπογραφία» στην Ευρώπη δεν ευνοεί την ένταξη των γειτόνων. Οι πολιτικές τοπογραφίες αλλάζουν με μάλλον ταχείς ρυθμούς, ενώ εδώ έχουμε να κάνουμε με απόφαση στρατηγικής σημασίας που θα καθορίσει το μέλλον της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Ευρώπης για πολλές δεκαετίες. Είναι γνωστό ότι στο θέμα αυτό οι ευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις τέμνονται και κατά τον άξονα Δεξιά - Αριστερά, με τα δεξιά κόμματα να είναι κατά της Τουρκίας, όπως ακριβώς συμβαίνει στη Γερμανία (της οποίας το παράδειγμα επικαλέστηκε ο κ. Σημίτης), όπου οι χριστιανοδημοκράτες τείνουν να επιβάλουν την πολιτική τους. Γιατί η Κεντροαριστερά στη χώρα μας πρέπει να συμβαδίσει με τους δεξιούς Ευρωπαίους δεν μου είναι ξεκάθαρο. Το πρόβλημα για τη χώρα μας όμως είναι και μείζον θέμα εξωτερικής πολιτικής και πρέπει να σταθμίσουμε τι επιβάλλουν τα εθνικά μας συμφέροντα προτού υποκύψουμε στις φοβίες των συντηρητικών Ευρωπαίων. Τι είναι αυτό που έχει αλλάξει τόσο δραστικά ώστε να εγκαταλειφθεί η θέση περί ένταξης της Τουρκίας που ο ίδιος ο Κώστας Σημίτης επέβαλε στην εξωτερική μας πολιτική, παρά τη λυσσώδη αντίδραση των εθνικιστικών κυκλωμάτων; Γιατί εγκαταλείπεται, χωρίς ουσιαστικά επιχειρήματα, αυτή η θεμελιώδης θέση της διακυβέρνησης Σημίτη; Μου φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες εξηγήσεις.

Δ. Κ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Μιχαλακοπούλου 80